

Î N C H E I E R E

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, – Svetlana Filincova

Judecători – Dumitru Mardari, Maria Ghervas

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Banari Galina,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Banari Galina împotriva societății pe acțiuni „Drumuri Strășeni” privind încasarea compensațiilor, recalculărilor și îndemnizațiilor de concediere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Banari Galina și menținută hotărîrea Judecătoriei Strășeni din 18 februarie 2015,

c o n s t a t ă :

La 18 iulie 2014, Banari Galina a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Drumuri Strășeni” privind încasarea compensațiilor, recalculărilor și îndemnizațiilor de concediere.

În motivarea acțiunii a indicat că în perioada 18 octombrie 1982-13 octombrie 2013, a fost angajată la unitatea „Drumuri Călărași”, la moment, succes de drept al căreia este SA „Drumuri Strășeni”, iar, în anul 2012 la întreprindere au avut loc modificări în statele de personal, unde funcția deținută de către aceasta s-a modificat din inspector pe cadre dactilograf în jurist a serviciului resurse umane, totodată, s-a modificat și cuantumul salariului de la 1800 lei la 3500 lei, însă, în pofida faptului dat, pînă la concedierea acesteia, contrar legislației în vigoare, i s-a menținut salariului de 1800 lei.

Mai indică că s-a adresat cu o petiție către Inspecția Teritorială de Muncă Călărași, iar, la 12 februarie 2014, prin semnarea tranzacției de împăcare, i s-a achitat suma de 20738, 68 lei cu titlu de datorie-restantă, ceea ce constituie diferența dintre 3500 lei și 1800 lei, înmulțite la lunile lucrate din data

modificării cuantumului salariului de funcție pînă la data eliberării.

Reclamanta menționează că suma primită conform tranzacției de împăcare nu a inclus alte plăți și compensații convenite în ziua eliberării după o astfel de perioadă îndelungată.

Afirmă că întru soluționarea situației pe cale amiabilă, la 19 februarie 2014, a adresat o solicitare către pîrît, prin care a pretins achitarea unor plăți care nu i-au fost calculate și achitate la concediere, inclusiv compensația pentru vechimea în muncă, pentru lunile iunie, iulie și august 2013- suma de 2700 lei, recalcularea concediului nefolosit pentru perioada de serviciu-2637 lei, achitarea indemnizației pentru 2 luni după concediere-4949, 32 lei și compensarea pentru perioada de muncă 18 octombrie 1982-13 august 2013, însă, prin răspunsul din 18 martie 2014, pîrîtul a refuzat satisfacerea pretențiilor din petiție.

Reclamanta Banari Galina solicită încasarea forțată de la pîrît în beneficiul acesteia, a sumei de 27811, 32 lei și plata pe perioada întârzierii în mărime de 0,1 % din suma respectivă pentru fiecare zi de întârziere, inclusiv ziua pronunțării hotărîrii.

Prin hotărîrea Judecătorei Strășeni din 18 februarie 2015, acțiunea înaintată de către Banari Galina a fost admisă parțial, s-a încasat de la SA „Drumuri Strășeni” în beneficiul acesteia, suma de 2630 lei cu titlu de compensare pentru vechimea în muncă pentru lunile iunie, iulie, august 2013, a sumei de 2620, 31 lei, recalculul pentru concediul nefolosit, a sumei de 4861, 06 lei indemnizația pentru două luni de concediere, a sumei de 17525 lei, indemnizația pentru eliberarea din serviciu pe perioada 18 octombrie 1982-13 august 2013, în rest pretențiile au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2016, a fost respins apelul declarat de către Banari Galina și menținută hotărîrea Judecătorei Strășeni din 18 februarie 2015.

La 30 iunie 2016, Banari Galina a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea cererii de recurs, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2016 cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea cererii de recurs a invocat că decizia instanței de apel este una ilegală și neîntemeiată, deoarece a fost emisă cu depășirea limitelor examinării cauzei.

Studiind materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Banari Galina

nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Banari Galina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a

îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Banari Galina ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Banari Galina.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Svetlana Filincova

Judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas